

VERSCHIJNT

Alle dagen, behalve Zou- en Feestdagen.

PRIJS DER ADVERTENTIE:

Van één tot zes regels. . . . . f 1.00.
 Voor elk regel meer. . . . . f 0.15.
 Behalve de 85 ots. zegelgeld.
 Aankondigingen van geboorte, huwelijken en overlijden,
 worden geplaatst tegen betaling van f 1, het zegel-
 regt daaronder begrepen.

ZONDAG 20, MAANDAG 21 AUGUSTUS.

UITGEVER-DIRECTEUR:

C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.

Hoofd-Correspondenten M. Schooneveld en Zoon.

Beurssteeg, te Amsterdam.

Brieven franco aan het Bureau De Grondwet.

Jan Hendrikstraat, n. 259.

ABONNEMENTSPRIJS:

Voor 's Gravenhage per 3 maanden . . . . . f 4.50.
 Voor de overige steden des Rijks . . . . . f 3.50.

Hoofd-Bureau voor Ned. Oost-Indië:

VAN HAREN NOMAN EN KOLFF, te Batavia.

Prijzen franco per Landmail voor Java en buitenbezittingen

per jaar, met vooruitbetaling bij het nemen van het

abonnement f 70, Ned. Cour.

De Maatschappij tot Nut van 't Algemeen.

De strijd, die thans in deze Maatschappij gevoerd wordt, is gewichtig, ook als teeken des tijds. Wij zien dit de Nederlander na, en nu de beslissing is gevallen, mogen wij er te eerder onze aandacht op vestigen, omdat wat beslist is, buiten tegenspraak niet onder gewichtige gevolgen blijven zal; niet buiten invloed kan zijn op de gewichtige vraagpunten, die in den tegenwoordigen tijd de Maatschappij beheerschen en verdeelen.

Het onderwerp van den strijd betrof de toelating van niet-Joden als leden der Maatschappij. De voorstanders meenden, dat zulks geschieden kon zonder daardoor de Christelijke beginselen in het minst te verloochenen, maar integendeel, door voort te gaan met het op den voorgrond stellen der algemeene beginselen van de Christelijke godsdienst.

De aanleiding tot den strijd gaf het voorschrift, dat de wetten der Maatschappij na verloop van elke tien jaren zullen worden herzien; maar het onderwerp van den strijd was niet nieuw: de belangrijke toespraak van den Voorzitter der Algemeene Vergadering van 1853 behelst daaromtrent bijzonderheden, die ook nu, na de gevallen beslissing, niet mogen uit het oog verloren worden.

Twintig jaren lang had men in de uitsluiting der Joden, en bij de aanvaarding van het tijdschrift, waarop de Maatschappij haar 25jarig feest zou vieren, scheen een terugblik op hetgeen in dat tijdsverloop was verrigt, de aandacht te hebben gevestigd op het vraagstuk van de toelating der Joden. Met betrekking tot de bepaling der Wet, dat de leden zouden moeten zijn van de Christelijke godsdienst,opperde men de bedenking, dat die bepaling strijdig was met de algemeene welwillendheid der Maatschappij, en meer nog met de steeds toenemende verlichting. Men achtte het echter gevaarlijk voor alsnog van die bepalingen af te wijken, en ofschoon men wel wenschte, dat het doel der Maatschappij zich tot alle ingezetenen, en dus ook tot de Joden, kon uitstrekken, meende men toch, dat, wegens het groot verschil van aard, zeden en gewoonten, en vooral van godsdienstige begrippen, de voor het maatschappelijk doel gevorderde eensgezindheid zou worden verbroken; terwijl men vreesde, dat, bij toelating der Joden tot het lidmaatschap, de meeste leden zouden worden verstooken van hetgeen, waarin zij zooveel belang stelden, daar de Maatschappij in hare uit te geven werken, wilde zij getrouw blijven aan hare grondbegrippen, zorgvuldig zou moeten vermijden al wat daarin den lood aanstoot zou kunnen geven.

De Algemeene Vergadering nam in 1868 een besluit, dat de inrigting onveranderd zou blijven voortduren. Was het vraagpunt het eerst ter sprake gebracht door het departement Groningen, het werd twee jaren later behandeld door het departement Rotterdam, maar met een ander doel, namelijk: het onderzoek of en in hoeverre de Maatschappij zou kunnen werkzaam zijn ten nutte der Israëlieten. Allerbelangrijkst is het uitvoerig bericht, in de Algemeene Vergadering van 1811 uitgebracht. De slotsom was wel wederom, dat de Maatschappij, als zoodanig en voor alsnog, niets meer ten nutte der Israëlieten kon verrigten, dan zij gedaan had en nog doet; doch der departementen werd aanbevolen, al datgene te hunnen nutte te doen, wat niet met de algemeene wetten der Maatschappij strijdig was.

Men wees bepaaldelijk de middelen aan, waarop, voort van de zijde der departementen, ten nutte der Israëlieten zou kunnen gewerkt worden, en waaronder voortkwam het toelaten van Israëlieten als gasten bij werkzaamheden en verhandelingen, op zoodanige wijze, als de bijzondere huishoudelijke wetten van elk departement dit zouden gedoogen.

In 1834 werd dit onderwerp weder in eene Algemeene Vergadering aangevoerd. Alstoen werd door Mr. M. C. VAN HALL gewaagd van de algemeene wetbepaling, waarbij onze Israëlietische medeburgers zijn uitgesloten. Die uitsluiting werd het meest noodzakelijk gevolg genoemd van den grondslag, waarop de stichters en opbouwers de Maatschappij hadden gevestigd: Alleen de Christelijke zedeleer kon de inwendige ziel en geheel het leven van alle volksonderwijs wijzigen; daardoor alleen kon het doel der stichting worden bereikt, omdat de Christelijke zedeleer bereikbaar voor alle standen is, en eeniglijk geschikt om bloei en leven over en door geheel den burgerstaat aan te brengen. Die zedeleer werd het hoofdbeginsel der Maatschappij genoemd, en uit de verloochening daarvan het verbod geregtvaardigd, om Israëlieten als vennoten en broeders in ons midden op te nemen.

Het verdient opmerking, dat in diezelfde Vergadering een besluit werd genomen, dat de emancipatie der Joden niet weinig scheen te moeten bevorderen. Men begreep bij de commissie tot wetsherziening, dat die eerbiedwaardige bewoners van ons land, welke als de Christelijke godsdienst niet belijdende, van het lidmaatschap zijn uitgesloten, nogtans in de gelegenheid konden worden gesteld, om, onder den titel van donateurs, de vruchten der werkzaamheid van de maatschappij, zoo in het ontvangen van uitgegeven geschriften, als ook in de toelating bij de verhandelingen, waar de bijzondere wetten der departementen dit gedoogen, te mogen plukken.

Het is goed zich voor den geest te brengen, wat er ten aanzien van zulk eene gewichtige zaak vroeger heeft plaats gehad of verrigt en voorbereid is, ten einde daaruit het karakter van den strijd met de meeste onpartijdigheid te kunnen beoordeelen. Ontegenzeggelijk blijkt toch, dat reeds vroeg het beginsel van de uitsluiting der Israëlieten ter sprake gebracht en van tijd tot tijd de overtuiging van eenige wijziging in de toepassing zich heeft gevestigd, zoodat aan het einde van haar 50jarig bestaan de maatschappij reeds prijs toonde te stellen op de belangstelling en de geldelijke ondersteuning van hen, die zij meende nog niet onder bare leden te kunnen opnemen. En ofschoon sedert dien tijd noch bij gelegenheid der wetsherziening, noch bij de algemeene vergaderingen deze quaestie meer ter sprake beteken is, achten wij het evenwel niet zonder betekenis, dat daarop weder de aandacht gevestigd werd door den Voorzitter der Algemeene Vergadering van 1853, toen hij in eene ontwikkeling van de aanstaande taak der wetsherziening tredende, gewaagde van het bezigen van middelen, die veranderde tijden en omstandigheden in de toekomst schijnen te vorderen, — en een alternatief stelde in de vraag: Welke zullen die middelen zijn? — zullen zij bestaan in het voortbouwen op den reeds bekenden hoeksteen, of in het verlaten van den Christelijken, en het aannemen van een meer algemeenen grondslag?

Geen wonder dat de commissie tot wetsherziening die vraag tot het onderwerp hare beschouwing stelde, en bij hare beantwoording het doel der Maatschappij onaangetast latende en met nauwgezetheid het Christelijk beginsel handhavende, nogtans het lidmaatschap van eene verouderde beperking wilde ontheffen en den toegang openstellen aan iedereen, die verklaarde tot dit alzoo omschreven doel te willen medewerken, zonder hem de vraag te doen, tot welke godsdienstige gezindheid of tot welk kerkgenootschap hij behoort. Het was ondenkbaar, dat die gewichtige wijziging zonder eenigen, zonder krachten tegenstand zou tot stand komen; maar het is onverklaarbaar, dat die strijd werd aangevangen door een departement, dat, gevestigd in eene der aanzienlijkste steden van ons Vaderland, ondersteld mag worden onder zijne leden te tellen mannen, die geroepen om verlichting en beschaving aan te kweeken en te verspreiden, den luister der Hoogeschool ook daarin zouden trachten te verhoogen, dat zij, op elk gebied van het maatschappelijk leven, die milde en onbekrompen beginselen zouden voorstaan,

waardoor de wetenschap meer bloeijen en de zedelijkheid meer algemeen bevorderd worden kan. Alleen partijzucht, aldus inheemsch geworden, kan dat verschijnsel verklaren.

In Nederland kan men zich kwalijk een denkbeeld maken van de reeks lasten en kwellingen, waaronder de inlandsche bevolking op Java gebukt gaat. De heer VAN HOËVELL heeft die in het *Bijblad* opgesomd. Wij gelooven, dat daarvan met belangstelling zal worden kennis genomen:

1°. De aanleg en het onderhoud van alle openbare wegen over geheel Java, zoowel de groote als de gemeentewegen, en van de talloze duikers en bruggen, die op deze wegen worden aangelegd, met de verplichte verstrekking, geheel kosteloos, van al de daartoe benodigde materialen, als: balken, planken, spijkers, ijzerwaren, steen, kalk, enz.

2°. De opbouw en het onderhoud op denzelfden voet, van de woningen voor de assistent-residenten en de controleurs in de binnenlanden gevestigd, en van de post-stations voor de Gouvernements-postpaarden op de groote wegen. Op sommige plaatsen is het gebruikelijk, dat voor den eersten opbouw, uit de koloniale kas, eene bepaalde som wordt verstrekt, die echter ver van toereikende is en die waarschijnlijk nooit is gekomen in handen van personen, die de materialen hebben geleverd en den arbeid verrigt.

3°. De opbouw en het onderhoud der talrijke passanggrahan's, die in de binnenlanden worden aangelegd, met de verplichting om bij elken zoodanigen passanggrahan onafgebroken eene wacht te verstrekken ter bewaking van het gebouw.

4°. De opbouw en het onderhoud van de woningen der regenten, onderregenten (pateh), hoofdpriesters (penghoeloes), ondercollecteurs der landelijke inkomsten, inlandsche officieren van justitie (djaksa's), districtshoofden, enz. voor zoover niet in sommige gevallen door het Indische bestuur voor den opbouw der regentswoningen eene geldelijke tegemoetkoming wordt verleend, waarmede het dan gaat, als met de toegestane sommen voor de controleurswoningen.

5°. Het verstrekken van de noodige levensmiddelen voor het onderhoud der personen, die overeenkomstig de bestaande instellingen door de regenten of districtshoofden, met arrest worden gestraft, en der gevangenen, tot dat zij naar de gouvernements-gevangenis worden overgebracht.

6°. De overbrenging van de gevangenen van de eene residentie naar de andere, of uit de binnenlanden naar de hoofdplaats en hunne voeding gedurende de reis.

7°. Het vervoer uit de binnenlanden naar de hoofdplaatsen van de aanzienlijke hoeveelheden koperen duiten, die tot betaling der landrente worden ontvangen, waarvoor zij, die daarmede belast worden, dikwijls gedurende verscheidene dagen van hunne hardsteden verwijderd zijn, omdat zij niet worden teruggezonden dan nadat het geld in 's lands kas ontvangen en accoord bevonden is.

8°. Het transport, de geheele residentie door, van alle brieven zoowel officiële als particuliere, waarvoor nog bovendien paarden en zadels moeten worden geleverd. Slechts op zeer enkele plaatsen heeft men hierin, ter verligting der bevolking, eene bepaalde regeling daargesteld.

9°. De aanvulling van het toereikend getal der bezoldigde politiedienaren voor de regenten, onderregenten, districtshoofden en djaksa's, en de voor hen benodigde paarden, zadels, enz.

10°. De verstrekking van de benodigde grassnijders en loopers (stalknechts) voor de gouvernements-poststations, meerendeels tegen eene onvoldoende betaling, en dikwijls nog de kosteloze levering en het kosteloos onderhoud van een paard voor het inlandsch posthoofd van elk poststation.

11°. De bewaking bij nacht van de gouvernements-gebouwen en van de woningen van de Europeesche ambtenaren en inlandsche hoofden.

12°. De verplichte levering, tegen eene betaling, die niet altijd toereikende is van de werklieden en materialen voor de overige nog niet genoemde gouvernementswerken.

13°. De "djangol" of "gladak" in de Preanger-regentschappen bekend onder den naam van "bali handong". Onder den naam van "djangol" of "gladak" worden aangeduid de op Java bestaande inrigtingen tot het transport van de goederen van reizigers en ambtenaren. Zoodanige inrigtingen worden op verschillende plaatsen, doch meestal in de hoofdnegorijen en de verblijfplaatsen der districtshoofden aangelegd. De bevolking moet op die plaatsen onafgebroken dragers en gezadeld paarden beschikbaar stellen, waarvan het getal zich regelt naar de behoefte of naar het gebruik, dat de hoofden daarvan in hun belang wenschen te maken.

Ziedaar eene opgave van de diensten en verstrekkingen, die van de inlandsche bevolking gevorderd worden. Daaronder zijn natuurlijk de landrente en de werkzaamheden door het culturstelsel gevorderd, de beide hooflasten der Javanen, niet be-

grepen. De schrijver doet bij de opgave nog opmerken, dat deze diensten en verstrekkingen nog ondragelijker worden door de *mishandelingen*, waartoe ze aanleiding geven. Niet alleen, bijv. dat de inlandsche hoofden hunne gunstelingen daarvan vrijstellen, maar zij maken zelf van hunne bevoegdheid om die diensten en verstrekkingen te regelen, gebruik, om geheele dessa's en bijzondere personen, tegen betaling daarvan, te ontheffen. Die betaling eigenen zij zich toe, en het overige gedeelte der bevolking heeft daardoor natuurlijk nog meer te dragen. Nog meer voorbeelden van knevelarijen en afpersingen geeft de schrijver op. Er zijn, volgens hem, regenten geweest, die zich eene aanzienlijke uitgestrektheid rijstvelden toeëigenden, deze kosteloos door de bevolking lieten bewerken, en bovendien nog de ingezetenen verplichtten, om rijst (padie) te komen stampen (tombok), en ze daarna dikwijls op verre afstanden, naar Chinesche opkoopters te vervoeren. Dikwijls wordt, altoos volgens den schrijver, van de bevolking gevegd, dat zij de landrente betaalt van de velden, ten behoeve van de inlandsche hoofden beplant, en heeft dit geen plaats, dan kan men als zeker stellen, dat daarvan geene belasting wordt opgebracht. In vele residentien, zoo verhaalt de schrijver alverder, is het gebruikelijk, dat hij, die tot dessahoofd wordt benoemd, verplicht is, een geschenk aan den regent en aan het districtshoofd te geven, bekend onder den naam van „Oewang sorrok.“ De waarde van zoodanig geschenk moet natuurlijk door de ingezetenen der dessa, op de eene of andere wijze, worden opgebracht.

De heer BAUD, die alles liefelijk vindt wat met de hardnekkige handhaving van het versleten koloniale stelsel in verband staat, noemde die heerendiensten „kleine huishoudingen“, die, al schafte men ze af, de bevolking vrijwillig verrigten zou!!

Tot wat wonderlijk geloof leidt de liefde tot het behoud niet al!

Wij vestigen de aandacht op de navolgende circulaire van Gedeputeerde Staten van Noord-Holland van den 3 Augustus II., als een treffend voorbeeld, op hoedanige wijze wettelijke voorschriften in een milden en onbekrompen geest kunnen worden toegepast, en hoe in het eene gewest de zelfstandige regeling van de gemeente-besturen in eigene huishouding wordt geëerbiedigd; terwijl onder dezelfde wet, in een ander gewest, eene lastige centralisatie-geest, die zelfstandigheid bemoeijelijkt:

Wij nemen de vrijheid bij deze onder uwe aandacht te brengen de bepaling van Artt. 214 en 215 der gemeentewet, volgens welke ook bij de begroting zelve magtiging kan worden verleend tot het doen van af- en overschrijvingen.

Tot nog toe werd van de bevoegdheid om daartoe bij de begroting aanvraag te doen, weinig gebruik gemaakt.

Nogtans wordt, door het erlangen dezer magtiging, u de moeite bepaard om bij elke af- en overschrijving onze goedkeuring op het daartoe strekkend raadsbesluit te vragen, en kan daardoor veelvuldige correspondentie over dikwijls zeer geringe sommen worden vermeden.

Wij geven u daarom in overweging om op dezelfde wijze, als zulks bij de provinciale begroting geschiedt, bij de eerstvolgende begroting uwer gemeente magtiging aan te vragen, tot het doen van afschrijving uit den post van onvoorziene uitgaven en van overschrijving op de door u aan te wijzen posten, waartoe vooral in aanmerking behooren te komen die waarvan de raming met de minste zekerheid kan geschieden.

Het Weekblad voor de Burgerlijke administratie deelt de circulaire van den Minister van Justitie mede, betreffende de uitvoering der wet, houdende uitbreiding van de regtsmagt der kantonregters in strafzaken, en laat daaraan de volgende zinsneden voorafgaan:

„Mr. Dirk Donker Curtius, die wel zelden gratis eenigen arbeid zal verricht hebben, heeft omtrent de wet houdende uitbreiding van de regtsmagt der kantonregters in strafzaken eene circulaire uitgevaardigd, ook gerigt aan de ambtenaren van het openbaar Ministerie bij de kantongeregt. In die circulaire zou een ieder dus van den Minister van Justitie in de eerste plaats regt verwachten, alzoo eene regeling der bezoldiging of te gemoet koming voor de werkzaamheden der ambtenaren en eene toelage voor schrijfbehoefden, drukkosten enz. Neen niets van dat; niet alleen dat de werkzaamheden door de wet worden vermeerderd; maar ook het toezigt, door vaak alleen uit gunst aangestelde ambtenaren uit te oefenen, zal eene nuttelooze correspondentie vorderen, die de ambtenaren met ons nog meer afkeerig zal maken van den arbeid, dien men gratis van hen vordert.“

De Nederlander zegt in No. 1269:

„Eigenlijk is de Regering, misleid door het kerkelijk liberalisme, aan de bestrijding van het kerkgeloof en de Kerk dienstbaar geweest.“

Wij zien daarin eenen gewichtigen wenk voor de Regering, dien wij volkomen beamen, om zich zorgvuldig van elke bemoeijing te onthouden, waardoor het zelfstandig bestuur en de inwendige regeling van een kerkgenootschap worden aangeraakt, opdat er geen smet van medeplichtigheid op haar kleve. De Regering vergete niet, dat zij altijd bij zoodanige bemoeijing voor misleiding bloot staat, 't zij die rigting liberaal, conservatief of reactionnair zij.

Buitenland.

ALGEMEEN OVERZICHT.

De berichten over de Oostersche quaestie melden, dat men in de staatkundige kringen zeer verdeeld is over de

houding, die Pruisen schijnt te willen aannemen, nadat de Russen de Vorstendommen hebben ontruimd. De Oostenreicher Correspondenz heeft, zoo als ons per telegraaf wordt medegedeeld, een artikel ter beantwoording van dat in den Preussische Correspondenz, waarin het eerste blad op nieuw op de noodzakelijkheid van het verkrijgen van waarborgen aandringt. Ook zou Oostenrijk (zie Duitse post) weldra een voorstel aan de kleinere Duitse Staten doen, om een gedeelte van het Bondsleger, op voet van oorlog te brengen.

De Westersche mogendheden blijven, — volgens de Pays, een half officieel blad — in hare eischen en pogingen volharden. Maar — zegt dat blad — indien deze eeuwiger durende uitstellen hare staatkunde niet wijzigen, belemmeren zij evenwel hare handelingen; zij doen een kostbaren tijd in nuttelooze woordenwisseling verliezen, en uit dit oogpunt beschouwd, is het meer dan tijd, dat daaraan een einde komt, en dat ieders toestand in het helderste licht worde gesteld.

Graaf Arnim Heinrichsdorff, de Pruisische gezant te Weenen, is den 14den naar Berlijn vertrokken. Hij zal eerst over 8 of 10 dagen terugkeeren en de bijeenkomst van de Weener conferentie zal tot dien tijd worden uitgesteld.

De generaal Baraguay d'Hilliers heeft in de kerken op de Alands-eilanden doen afkondigen, dat hij die eilanden van de Russische heerschappij komt verlossen. Hij zou er bijgevoegd hebben, dat zij voortaan onder de bescherming van Frankrijk en Engeland zullen staan. Is dit reeds bepaaldelijk besloten of zal men die eilanden aan Zweden afstaan, opdat het aan den oorlog zou deelnemen? De toekomst zal die vraag oplossen.

Den 14den zou sir Ch. Napier voor Bomarsund zijn aangekomen. Er liggen thans 15 linijschepen voor het fort, men gelooft echter niet, dat zij de vesting zullen bombarderen, daar het voornemen schijnt te bestaan, om daar gedurende den winter eene sterke Fransch-Engelsche bezetting te houden.

Men meldt uit Konstantinopel van den 5 dezer, dat de inscheping van de expeditie den 5den is begonnen. Men wacht uit Londen op de zware artillerie; de generaals zijn zeer ontevreden, dat die nog niet is aangekomen.

De Turksche vloot zal deel uitmaken van de expeditie tegen Sebastopol, daar de geheele bemanning de bitterste klagen had aangeheven, omdat men dit anders beschikt had. De Turken waren zeer verlangend om aan den strijd deel te nemen.

Er is een geschil ontstaan tusschen den grootvizier en den Minister van Financien, over den verkoop der tienden van Salonica. Men hoopt dat het geschikt zal worden.

Het bevel is van Varna naar Gallipoli gezonden, om de twee regementen zware kavallerie en de brigade van den generaal Vaillant, die zich daar bevindt, onmiddellijk naar Bulgarije te doen oprukken. De admiraal heeft van den haven-kommandant alle beschikbare schepen opgeëischt, om depôts van steenkolen te bevatten, die de vloot zullen volgen.

De Circassische deputatie, die sedert eenige dagen te Konstantinopel is, heeft van de Porte vele amunition en van den maarschalk de St. Arnaud, eene geheel gemoniteerde batterij artillerie ontvangen.

Men meldt de spoedige komst te Konstantinopel van eenige Sardijnische oorlogschepen.

De Sultan heeft de orde van Medjidie, eerste klasse, aan prins Caradja, den nieuwen gezant bij het Nederlandsche Hof geschonken.

De berichten uit Varna omtrent de cholera zijn niet gunstig. De gezondheidstoestand van Konstantinopel is steeds zeer voldoende.

Tervijl men zeer stellig meldde, dat de Turksche leening was mislukt, verneemt men thans uit Londen, dat zij daar op de beurs is afgekondigd. Een voornaam huis heeft zich belast met de uitgifte. De voorwaarden zijn zeer voordelig, 6 pCt. à 80, en de waarborgen, die Turkije aanbiedt, zijn althans zoo groot als die van vele andere Staten.

Uit Spanje zijn belangrijke berichten ontvangen. Het decreet tot bijeenroeping van de Cortes gaat vergezeld van een rapport van den Raad van Ministers aan de Koningin, waarbij in zeer voegzame bewoordingen de redenen worden uiteengezet, waarom het bijeenroepen van eene enkele vergadering wenschelijk is, en het rapport toont tevens aan, dat deze Kamer een werkelijk constituerend karakter zal hebben. Het Ministerie behoudt zich zijn gevoelen voor over de vraag, of er voortaan slechts eene vergadering zal zijn; dat vraagstuk wil het geheel onbevangen aan de Cortes laten beslissen. In het rapport deelen de Ministers de redenen mede, waarom zij aan de Koningin voorstellen de verkiezingen volgens de kieswet van 1837 te doen plaats hebben. De voornaamste wijziging betreft het getal der leden, dat niet ongeveer 250, maar 349 zal bedragen, en de bepaling dat er geene suppleerende leden zullen zijn. Het is te betreuren, dat men ook het verkiezingswerk niet heeft bekort, daar de stembus drie dagen zal moeten openblijven; de verschillende gedeeltelijke uitkomsten zullen door de plaatselijke autoriteiten naar de hoofdplaatsen van de provincien worden gezonden, zoodat de uitslag der verkiezing, die den 4 October zal plaats hebben, eerst den 16den zal bekend zijn. Dit is een te lang tijdperk van agitatie en welligt niet van gevaar onthloot voor de handhaving van de rust en orde. Het is te hopen, dat het ministerie Espartero-O'Donnell intusschen genoeg invloed zal hebben, om de orde geheel te handhaven.

Intusschen toonen de leden van het nieuwe kabinet, dat zij merklijk vereenvoudiging, hervorming en bezuiniging zijn toegedaan. Het is te hopen, dat zij op deze wijze zullen voortgaan, want dan zal Spanje eenmaal ook al de weldaden van eenen echt constitutionnelen regeringsvorm kennen, die zuinigheid en vereenvoudiging aan nuttige hervormingen gepaard, zal invoeren in een land, dat dit zoozeer noodig heeft en dat dan welligt eene nieuwe

en schoone toekomst voor zich geopend ziet.

De Kölnische Zeitung bevat mededeelingen, welke het Badensche Gouvernement en het Pruisische eindelijk het geschil zouden hebben bygelegd, het gerucht heeft gemaakt. De aartsbisschop zou zijn nantie betrekkelijk het beheer der geestelijke intrekken en de excommunicatie opheffen; aan den kant zou het ministerie groote concessie hebben.

Volgens een particulieren brief uit Canada, in den van Quebec opgenomen, wordt gemeld, dat sir Edmund gouverneur van New-Brunswick, in de plaats van lord tot gouverneur-generaal der Britsche bezittingen in Amerika zou zijn benoemd. Hij zou zich naar Quebec zoodra de heer J. H. F. Manners Sutton uit Engeland zijn aangekomen, om hem als speciaal Gouverneur van New-Brunswick op te volgen.

Men schrijft uit Cuba, dat de kapitein-generaal de eene circulaire uit het moederland heeft laten maken, betrekkelijk de omwenteling, die daar heeft. Hij noodigt de inwoners uit kaln en trouwen en verzekert, dat de Voorzienigheid de troon Koningin zal beschermen.

Men heeft berichten van de kust van Afrika ontv. Men meldt, dat de oorlogsbrik Marion te Gambiastwist trachtte te doen bijleggen, daar de autoriteiten Amerikaansche schepen hebben in beslag genomen buitengewoon veel watertonnen aan boord hadden, men meende, dat zij bestemd waren om eene lading te vervoeren.

ENGELSCH POST.

Londen, 17 Aug. Sedert de sluiting van de van het Parlement gaat het publiek na, wat de Ministerie verricht is. De Times, die de leden van het kabinet ondersteunt, voor zooverre zij min of meer volksgunst staan aangeteekend, herinnert al de nederlaag die het kabinet heeft geleden: de reform-bill, de wijziging van den eed, de wet op het domiciliëren op het openbaar onderwijs in Schotland, die ingetrokken of verworpen zijn. Ook herinnert dat blad aan de reorganisatie van de Universiteit van Oxford, waartrent het Ministerie menige nederlaag heeft geleden, ook wijst het op de wet tot fnuiking van kuiperij de verkiezingen, die over een jaar zal moeten herzien. De Times besluit met een overzicht van al de delingen van het kabinet en komt tot geen gunstige taat. Maar ook de oppositie heeft volgens dat blad meer feilen dan het Ministerie begaan.

De Torybladen zijn natuurlijk nog veel scherper het kabinet. Hunne voornaamste klacht is juist te verkeerde leiding van de Oostersche aangelegenheden resultaat van dat alles is, dat het kabinet niet veel heeft. Al de leden hebben of persoonlijk of gezamenlijk min of meer belangrijke nederlagen geleden.

De houding van de oppositie wordt evenmin goedgeloord. Lord Palmerston is nog al gezien, maar heeft in een gedeelte van de algemeene afkeuring op zich. Langen tijd heeft men gehoopt, dat hij het kabinet overwerpen; dit zou welligt geschieden, indien ontslag nam; maar hij onthoudt zich van elke oppositie, ofschoon hij de politiek van lord Alton niet goedkeurt. Tegen het einde van de zitting heeft zelfs van de zijde der kamers onwil ondervonden door de Protestantische partij in het Lagerhuis geslagen, maar heeft hij zelfs nederlagen geleden, om hervormingen in zijn eigen Departement te voeren. Diens ondanks staat hij echter op dit oogenblik meest in de volksgunst aangeschreven.

DUITSCH POST.

Weenen, 17 Augustus. De Oostenr. Correspondenz beantwoordt het artikel in den Preuss. Correspondenz het tractaat van 20 April, zegt dat blad, sluit af met schikkingen uit, welke strijdig zijn met de lettergeest van het tractaat. Nu is het zeker, dat er wat noodig zijn. Weldra zal eene mededeeling aan den Bond gedaan worden. De Oest. Correspondenz eindigt hoop uit te drukken, dat Duitschland vereenigd zal zijn.

Men schrijft, dat het ontruimen van de Vorstendommen in niets zal beletten, dat Oostenrijk het tractaat van 20 April letterlijk ten uitvoer leggen zal. Men wil, dat troepen den 21 dezer in Wallachije zullen rukken. Pacha zou daartoe betrekkelijke mededeelingen aan de administratieve raad van die provincie gedaan. De generaal baron von Hess is naar zijn hoofdkwartier Suczawa teruggekeerd, vergezeld door verschillende officieren.

Intusschen wijzigt de terugtocht der Russen de gemaakte voorbereidselen tot den oorlog. Zoo zijn reserves van het 6de corps (in Italie) naar huis gegaan, is de aankoop van paarden voor de belegering gestaakt.

Volgens de Lloyd zou de heer Bach, de broeder den minister van binnenlandsche zaken en thans gouverneur van Opper-Oostenrijk tot burgerlijk commissaris der Vorstendommen worden benoemd. Die keuze is lukkig zijn, daar de heer Bach de zedeh, de behoeften van die landen kent.

De generaal Prim, die van Routschouk hier gekomen, is naar Madrid vertrokken.

De Oesterreicher Correspondenz zegt, nog eene buitengewone administratieve Divan den 4den zal plaats hebben, de tusschen Bocharost en Gurgulniede bruggen te herstellen. De communicatie Donau met de hoofdstad is hersteld. Iskender-Bey, hoofd van 3.800 man, ligt in de omstreken van de stad, waar Halim-Pacha, de bevelhebber van eene brigade, den 8sten is binnengerukt, weldra zal 5 bataillons infanterie en vier batterijen artillerie

hisschop van Bucharest is de Turken tot Kalarasch te
bemoet getrokken, met kruis en andere teekenen in de
hand. De Turken betalen al wat zij noodig hebben met
klinkende munt.
De Engelsche bladen willen van hier het berigt ont-
vangen hebben, dat prins Gortschakoff den 15 dezer uit
Petersburg dépêches heeft ontvangen, en dat hij diensten-
gevolge aan graaf Buol zou hebben medegedeeld, dat zoo-
lang de Turken in Wallachije zijn, de Russische troepen
zekere strategische punten in de vorstendommen zouden
bezet houden.

Berlijn, 16 Aug. De *Frankfurter Zeitung* heeft van
hier eene mededeeling ontvangen, houdende dat Oosten-
rijk aan zijne gezanten bij de kleine Duitsche Staten
omlangs eene circulaire heeft gerigt, waarbij zij bevel
krijgen de regeringen te onderrigten, dat Oostenrijk het
voornemen heeft aan de Bondsvergadering het voorstel te
brengen om een gedeelte van het Bondsleger op voet van
oorlog te brengen. De circulaire grondt de noodzake-
lijkheid en de urgentie van dien maatregel op de gebeur-
tenissen, die uit de Oostersche crisis konden voortvloeijen
en wijst op het voorbeeld van de wapening van Pruisen.
Het Oostenrijksche goavernement heeft het Pruisische
goavernement van dien stap onderrigt, nadat die geschied
was, maar is er vroeger niet over in overleg getreden.
Dientengevolge heeft Pruisen zijne gezanten bij de kleinere
Staten bevolen de goavernementen daarvan in kennis te
stellen van Oostenrijksche aan eene rype overweging te onder-
werpen. Tevens heeft de Pruisische regering de laatste
stukken betrekkelijk de oostersche quaestie, voor zoover
die Pruisen betreffen, aan de kleinere Duitsche hoven
bezonden. Dit zal Oostenrijk ongetwijfeld insgelijks doen.

Hamburg, 17 Aug. Volgens de laatste berigten van
de verbondene vloeten, waren de forten van Bomarsund
op het punt van in de magt der Franschen te vallen, wier
geestdrift zeer groot was. Nadat de Franschen eene posi-
tie hadden genomen die door een versterkten toren verde-
dicht werd en waar de Russen zich vier uren verdedigden,
werd de opperbevelhebber order gegeven, den 16den alle
andere werktuigen zijn daartoe gereed gemaakt.
Na zijne komst te Warschau heeft prins Paskewitsch in
de vertrekken van het kasteel alle chefs van de burgerlijke
en militaire administratie van het koninkrijk ontvangen.
De luitenant-generaal graaf van Nesselrode is ook van Pe-
tersburg te Warschau aangekomen.
Dagelijks trekken hier Engelsche koeriers door; de meeste
gaan per stoomboot over Lubeck naar Kopenhagen en
Stockholm.

De berigten uit Christiania bevestigen, dat de Storthing
van Noorwegen stellig zou weigeren eenig subsidie toe te
staan, indien de koning voorstelde om met Zweden deel
te nemen aan den oorlog tegen Rusland. Het comité van
de Kamer, dat tijdens het reces bijeen blijft, en dat de
meerderheid vertegenwoordigt, is gepolst en heeft zich
tegen alle beraadslaging over dat onderwerp ver-
klaard.
Volgens de officiële tabellen is in het jaar 1853, alhier voor
413 miljoen guldens ongeveer aan waarde ingevoerd, en heeft
de uitvoer omtrent 412 miljoen bedragen. De handelsbe-
weging heeft dus hier bijna 100 miljoen guldens meer
bedragen dan in het jaar te voren. Dit betreft alleen den
handel van deze enkele stad, wier betrekkingen in dit
opzicht dus verre die van verschillende groote Staten over-
treffen.

FRANSCHÉ POST.

Parijs, 18 Augustus. Het wantrouwen tegen Pruisen
schijnt geheel geregtvaardigd te zijn door het artikel
in de *Preussische Correspondenz*, waaruit volgt, dat nu
de Vorstendommen eenmaal ontruimd zijn, er niets meer
overblijft dan te onderhandelen over de verlangde waar-
borgen, en het schijnt, volgens andere mededeelingen,
dat de houding van Pruisen in de Weener Conferentie
volkomen in overeenstemming is met het artikel van het
half-officiële blad. Men meent daarentegen des te meer op
Oostenrijk te mogen rekenen. Zullen die twee mogend-
heden geene overeenkomst sluiten? Zal Oostenrijk of
Pruisen zijne gevoelens doen zegevieren? Dit wordt over
en weder besproken; de twee goavernementen onderhan-
delen voortdurend daaromtrent.
Men verzekert, dat Sebastopol het doelwit van de expedi-
tie naar de Krim is; men meent, dat de troepen ten Noor-
den van Sebastopol zijn ontscheept, waar zich een be-
langrijk werk bevindt, dat de haven in de vloot bestrijkt,
en waar men de stad en de geheele Russische vloot zou
kunnen beschieten; maar het is waarschijnlijk, dat de
Russische troepen, met het oog op het belang van dat
werk, de verbondene legers niet tot de belegering zullen
toen overgaan, zonder een slag te leveren, ten einde dat
fort te verdedigen, waarvan de verovering het lot van Sebas-
topol zou beslissen; daarom zou 60,000 man Franschen
en Engelschen (men heeft het cijfer overdreven) in de
aanval gebeurd zijn; men moet daar binnen kort belang-
rijke voorvallen te gemoet zien.

Een decreet heeft bevolen het vestigen van een bepaald
bureau voor de landverhuizing naar Noord-Amerika, men
meent, dat de heer Auxoultboux, vroeger secretaris van de
Kamer, aan het hoofd zal worden geplaatst.
Men spreekt veel in de diplomatische wereld van een ge-
heel nieuw groot gezag nitoefent. Men onderhield zich
van de rees, dat de republikeinsche denkbeelden, die in
Frankrijk de rust van Frankrijk; men zeide, dat indien de
publiek te Madrid werd geproclameerd, Frankrijk wel
een nieuw en gevaarlijk tijdperk kon ingaan. Neen,
men woortde de diplomaat, — daarvoor vrees ik niet:

*Frankrijk deelt wel de pest mede, maar neemt ze niet
over.*

De heer E. de Girardin heeft in de *Presse* een brief van
den heer Ph. Beaune medegedeeld, waarin deze laatste het
denkbeeld bespreekt, om tijdens de algemeene tentoon-
stelling te Parijs, in 1855 te houden, een Algemeen Con-
gres van Nijverheid, Kunsten en Wetenschappen te houden.

De *Moniteur* deelt twee rapporten mede van den
Maarschalk-minister, waarbij wordt besloten tot het
oprigten van een vlek van veertig huizen op acht mijlen
van Bouffarick, dat den naam van Chehli zal aannemen,
en van een ander van vijftig woningen op den weg van
Constantine naar Sétif, Olf-Smara genaamd.

Den 24 dezer zal voor het correctionnele hof (16de
Kamer) te regt staan J. B. Boichot, F. E. Proirier, A.
Wanderwalle, vrouw Coingt, R. Pyat, Rongée, Vallicre,
Colfarru, Alafoine en Bianchi, beschuldigd van deelne-
ming aan geheime genootschappen, verspreiding van ge-
schriften enz.

Men schrijft uit Widdin, 6 dezer aan den *Moniteur*,
dat een onderintendant van het Fransche leger die stad,
Craiova en de omstreken heeft bezocht. De verschijning
van Fransche uniformen op den linkeroever van den Donau
heeft een onbeschrijflijken indruk gemaakt. De Franschen
werden overal met de levendigste geestdrift ontvangen.

Madrid, 12 Augustus. Het heersingsblad bevat heden
hoogst belangrijke decreten. Den 8 November a. s. zullen
de Constituerende Cortes te Madrid vergaderen. De verkie-
zing zal volgens de kieswet van 1837 plaats hebben, be-
halve dat er geen senaat of supplerende leden zullen zijn.
Hierdoor zal de Kamer een echt nationaal karakter hebben,
en inderdaad door grotere magt te bezitten, het staat-
kundig conflict, waarin men gewikkeld is, spoediger
kunnen oplossen. Het decreet bepaalt, dat er 349 leden in
de nieuwe Kamer zitting zullen hebben. De kiezerslijsten
zullen den 6 Sept. moeten gereed zijn, ten einde na den
16den dier maand tot 1 Oct. aan het publiek ter inzage
te worden onderworpen. De kiescollegien zullen van den
4den tot den 15den Oct. geopend blijven; den 16den zal
de stemming in de hoofdsteden der provincien moeten
plaats hebben.

Het ministerie van oorlog vormt, volgens een Koninklijk
besluit, eene politieke en militaire corporatie met bepaalde
bevorderingen voor elke loopbaan. De generaal O'Donnell
beperkt de kosten van het personeel van zijn departement
tot 1,043,960 realen. De klassen van surnumerairs, attachés
en anderen zijn opgeheven.

Vervolgens komt de hervorming van het Ministerie van
Binnenlandsche Zaken. De heer Santa-Cruz verligt het bud-
get met eene som van 724,000 realen op eenmaal. Van de
191 ambtenaren worden 100 ontslagen. De consultatieve
Junta van de stedelijke politie is opgeheven tot groote
voldoening van de belastingschuldigen van Madrid.

De Minister van Justitie, don Alonzo, vermindert de
ambtenaren van zijn departement met 97 personen en
bezuinigt daardoor 587,000 realen.

Het publiek is zeer tevreden over het reorganiseren van
het regiment van Cordova, waarvan de naam in die van
Reina Gobernadora veranderd was.

De voornaamste ambtenaren der verschillende departe-
menten zijn ontslagen.

De camarilla van het paleis bestaat niet meer. Eene der
voornaamste benoemingen, is die van de hertogin doua-
rière van Alba (bloedverwante van Keizerin Eugénie) tot
eerste staatsdame.

De *Nacion* het orgaan van het nieuwe Ministerie zegt,
dat de heer Madoz tot burgerlijk Gouverneur van Barce-
lona is benoemd.

De ayuntamiento van Madrid heeft zijn ontslag genomen;
men weet de reden daarvan niet.

Men meldt, dat te Lesida groote ongeregelheden plaats
hebben, wat er gebeurt, is evenwel niet met juistheid
bekend; de bewoners dier stad schijnen zeer hevige denk-
beelden te koesteren.

De generaal Dulce is naar Barcelona vertrokken, waar
de toestand nog steeds zeer gespannen is. Intusschen is
noch hij, noch de generaal de la Concha tot kapitein-ge-
neraal benoemd.

Men verzekert, dat de heer Victor Hugo verlof zal krij-
gen om zich in Spanje te vestigen.

Sedert een paar dagen zijn alle vensters van het paleis
der Konigin-moeder geheel en al gesloten.

De cholera begint in Catalonie verwoestingen aan te
rigten.

Eene deputatie uit de Junta van Barcelona heeft aan
den hertog van Victoria komen verzoeken zich derwaarts
te willen begeven, daar zijne tegenwoordigheid de rust zou
herstellen. De hertog ontving de deputatie met groote
onderscheiding, maar het kabinet heeft geoordeeld, dat
Espartero in de tegenwoordige omstandigheden Madrid
niet kon verlaten.

Binnenland.

's Gravenhage, 19 Augustus.

Z. M. heeft met den laatsten September aanstaande aan den
heer J. A. van Es, eervol ontslag verleend uit zijne betrekkin-
gen van chirurgijn bij 's Rijks werf te Hellegoetsluis en van
visiteur der quarantaine aldaar, onder toekenning van pensioen.

Z. M. heeft benoemd bij het wapen der kavallerie: bij den
staf van het wapen, tot 1sten luitenant, den 2den luitenant,
Jhr. F. A. Meijer, van dien staf werkzaam bij de Koninklijke
academie voor de zee- en landmacht; bij het 1ste regiment dra-
goniers, tot 1sten luitenant, den 2den luitenant Jhr. B. A. van
Ekenstein, van het 4de regiment dragonders, tot 1sten luitenant,
regement dragonders, tot 1sten luitenant, den 2den luitenant

O. S. Zehelstein, van het 4de regiment dragonders; bij het 3de
regement dragonders, tot ritmeester van de 3de klasse, den
1sten luitenant C. H. baron van Tuijl van Serpoukerken, van
het 2de regiment dragonders; en op non-activiteit gesteld, den
ritmeester van de 3de klasse C. E. Fraser, van het 2de rege-
ment dragonders.

De Algemeene Synode der Nederlandsche Hervormide
kerk heeft eene opmerkelijke aanschrijving gedaan aan de
kerkeraden, dat, namelijk, de Synode heeft gelet op de
vele misbruiken, die de Diakonie-administratie betreffende,
uit den laatsten nood der tijden vooral geboren, tot
hare kennis zijn gekomen; dat zij van oordeel is, dat tot
het houden van het noodige toezigt, waartoe de classikale
besturen, bij Synodale resolutie van den 10 Juli 1838 (en
nu bij art. 43, 6° van het Algemeen Reglement) zijn ver-
plicht verklaard, ook gebragt moet worden het waken tegen
de verdorfelijke gevolgen, die uit het vervreemden van de
bezzittingen der Diakonie-goederen kunnen ontstaan; dat zij
daarom heeft goedgevonden te bepalen en aan te schrijven,
dat geen Diakonie of kerkeraad eenigen maatregel zal mogen
nemen tot het verkoopen of bezwaren van Diakonie-goederen
of fondsen, zonder vooraf de goedkeuring van het classi-
kaal Bestuur verkregen te hebben.

* In de Residentie zijn aangekomen en aan het hotel
den Ouden Doelen afgestapt Z. Exc. de graaf Aug. van
Biederkerke Beaufort, kamerheer van Z. M., buitengewoon
geant en gevolmagtigd minister bij den Kerkelijken Staat,
als ook bij het hof van Sardinië, vergezeld door zijne fa-
milie en een talrijk gevolg; Martin van Buren, voormalig
president der Vereenigde Staten van Noord-Amerika, met
familie en gevolg; mevrouw baronnes Douairière Stratenus
geb. Oldenbarneveldt genaamd de Witte Tulligh; mevrouw
Boom geb. Delden, en familie, komende van Keulen; E.
Malherbe, van Luik; H. Steinsel en familie, van Antwer-
pen; James Grammel Esq., van Edinburg; Edward Ben-
bon, Esq., van Schotland; en Maney Wigram met familie,
van Londen.

* In de Residentie is aangekomen en aan het hotel de
Bellevue afgestapt de heer A. J. Crapelet en familie, ko-
mende van Parijs.

* Wij vernemen, zegt *l'Echo*, dat de Minister van
Financien zich ijverig bezig houdt, met aanmerkelijke
verbeteringen in het postwezen uit te voeren. Reeds in
meer dan 70 rigtingen binnen 's lands, zijn er goede ver-
anderingen tot stand gekomen. Binnenkort zal de buiten-
landsche briefwisseling ten 3 ure des namiddags te Rotter-
dam, en ten 6 ure des avonds te Amsterdam aankomen,
terwijl eene tweede expeditie binnen kort zal veroorloven,
dat de brieven uit Frankrijk des morgens worden rondge-
deeld. Ook is er sprake van eene vermindering van het
zegelregt op de buitenlandsche dagbladen.

* De commissie van beheer en toezigt over de droogma-
king van het Haarlemmermeer heeft bekend gemaakt, dat
zij in de maand September e. k. te Lisse, zal overgaan
tot de 7de verkoop van eene partij van ongeveer 1435
bunders van den Haarlemmermeerpolder. Bij de nadere
aankondiging van den dag der verkoop, het uur en de
plaats, zullen de staten der te veilen perceelen met de
voorwaarden en kaarten te bekomen zijn bij den heer de
Breuk, boekdrukker te Leiden.

* Het bestuur der afdeeling Dordrecht en omstreken van
de Hollandsche Maatschappij van Landbouw herinnert de
belanghebbenden, dat de aangiften voor de algemeene ten-
toonstelling, door de maatschappij van 20 tot en met 24
September 1854 binnen Dordrecht te houden, door de in-
zenders, die binnen den kring der afdeeling wonen, of
daartoe behooren, moeten geschieden bij den secretaris der
afdeeling vóór den 1 September. Het bestuur wenscht, dat
de gemeente binnen den kring en in den omtrek dier af-
deeling ruimschoots tot den luister dier tentoonstelling
zullen bijdragen.

Het is ons aangenaam te kunnen melden, dat door
bemoeijingen van den heer John Mayor Still, te Amster-
dam agent van Lloyd's kapt. A. P. Klein, voerende het
Nederl. barkschip Magdalena, van de heeren Gebr. Hartzen
aldaar, door het Comité van Lloyd's te Londen is verzeerd
geworden met een fraai aandenken, ten bewijze van teyren-
denheid, over zijne edelmoedige en tevens gevaarvolle red-
ding, op 24 November 1852, der equipage van de zich in
zinkenden staat bevindende Engelsche schooner *Iceni*, van
New-Castle naar Valencia gedestineerd.

Volgens een staat van bevolking van Nederland, telde
ons land in 1853, 1,715,621 Hervormden; 8110 van de
Waalische gemeente; 504 Presbyterianen; 115 van de
Schotsche gemeente; 482 van Anglikaansche Episcopalen;
55,304 Evang. Lutherschen; 9572 Hervormde Lutherischen;
39,726 Doopsgezinden; 5158 Remonstranten; 299 Hebr.
hutters; 45,933 Afgescheidenen; 1,115,152 Roomsch-
5401 Oud Roomschen; 15 Grieken. 55,000 Nederlanders
liten: 3520 Portugeesche Israëlieten; 1,115,152 Roomsch-
genoemde gezindheden behoorende.

Door de Algemeene Assenkamer, is aan de leden van
de 2de Kamer der Staten-Generaal toegezonden, de
rekening van ontvang en uitgaaf van het fonds wegens den
aanval der gevangenen, dienst 1852. Uit de balans van dat
jaar blijkt, dat de ontvangst heeft bedragen / 172,854.97
en de uitgaaf / 134,526.72 en levert aldus een hatig slot
op van / 38,328.25, welk batig slot onder de Rijks ont-
vangsten van het dienstjaar 1852 zal worden verantwoord.

Onze vroegere stadgenoot, de Fransche werktuigkundige Drouin, opzichter van eenige gasfabrieken in ons land, heeft een werktuig uitgevonden, door hem Velocimetre genaamd, waardoor de snelheid van vaart der stoomschepen aanmerkelijk wordt vermeerderd. Op het Engelsche admiraliteitsjagt *Black-Eagle* heeft men er eene proef mede genomen, welke allezins aan het doel heeft beantwoord. (U. C.)

De *Nieuwe Noordbrabander* meent te kunnen verzekeren, dat van de aftreding van den Commissaris des Konings in Noord-Brabant, geene sprake is.

Eergisteren is van de scheepstimmerwerf van de heeren J. en K. Smit te Kinderdijk, met goed gevolg te water gelaten het barkschip genaamd *Egmond en Hoorne*, groot 395 gemeten lasten, gebouwd voor rekening van de heeren E. Suermondt en Zonen en Co. te Rotterdam, bestemd voor de groote vaart, zullende gevoerd worden door kapl. A. Glazener.

Men meldt uit Antwerpen van den 17 dezer, dat de Nederlandsche tjalk *Jonge Jan*, schipper Besjes van Dordrecht komende, met cement beladen, in den afgeloopen nacht nabij de Ketelplaat niet ver van Lillo gezonken is, doch dat het volk is gered. Dit vaartuig lag ten anker, doch door weinige diepte te dier plaatse heeft het tegen de ankerpaal gestooten, die vervolgens in den bodem is gedrongen en zulk een groot lek heeft veroorzaakt, dat het schip gezonken is.

Wij hebben de volgende berigten uit Curaçao van 18 Julij 1854:

De gewapende Nederlandsche schoener *Dantes*, onder bevel van den luit. ter zee 2de klasse A. W. de Ruyter van Steveninck, is van Coro alhier aangekomen. Naar de berigten, welke men bij deze gelegenheid en met de aankomst van andere vaartuigen alhier ontvangen heeft, was de rust aldaar niet gestoord, doch vreesde men voor eenen aanval der opstandelingen van Paraguaná, onder Garcés. (U. C.)

× × **Leijden**, 17 Aug. Een detachement van het alhier in bezetting liggend regement rijdende artillerie is naar den Haarlemmermeer polder vertrokken tot vervanging van het detachement van het regement dragonders, dat uit Haarlem naar het kamp van Rijen is gemarcheerd.

Hoorn, 18 Augustus. Bij herstemming tusschen de heeren A. J. Faber en J. Pet werd lieën als lid van den Stedelijken Raad gekozen de heer Jan Pet, in plaats van den heer H. J. Tasman (overleden).

Druten, 17 Aug. Heden voormiddag kwam in het noordwesten eene zware onweersbui opzetten, die zich boven deze gemeente en omstreken ontlastte. De bui ging vergezeld van sterken hagelslag. De bliksem is ingeslagen bij zekeren J. van Woerkom alhier, doch heeft geen brand of andere ongelukken veroorzaakt. De hagel heeft veel schade toegebracht, vooral aan de tabaksvelden.

Ingezonden Stukken.

De Klok.

Het zesde gelui van de klok is eindelijk vernomen. Wij dachten, dat het zich niet meer zou doen hooren, omdat door het laatste onbesuisde gelui het touw gebroken of de klepel weggevoegen is, of omdat door het onvoorzigtig gelui de klok gebersten was, — of wel, omdat de klokkluiser aan eene uitterende ziekte overleden zou zijn, waarvan de voortekenen zichtbaar werden, daar hij het 1e gelui acht slagen, bij het 2e en 3e zeven, bij het 4e maar zes en bij het 5e gelui slechts vijf slagen gehoord werden.

Wij meenden, dat, daar men blijkens den uitslag der verkiezingen niet heeft willen hooren, de klokkluiser gedaan zou hebben waarmede hij bij het eerste gelui heeft bedreigd: „Wil niemand meer hooren, dan scheit ik er uit, snij het touw van de klok aan stukken, en reken de uitkomst niet, maar tel het doel alleen.”

Men heeft naar dat gelui niet gehoord en dat bewijst voor het gezond verstand der Natie. Zulk een klokkluiser kon alleen een *schel*, *schril* en *vervelend* gelui doen hooren. Intusschen heeft de klokkluiser zich nog eenmaal, en nu met de doodklok, doen hooren en met een herouwhabbend gevoel, naar het schijnt, van de wereld afscheid genomen.

Zulk een klokkluiser: verre van ons, dat wij zouden willen gissen naar zijn naam, of vermoedens opwekken door regtstreeksche of zijdelingsche aanduidingen. In de *Grondwet* worden soms, waar het noodig is, *personen*, als het de publieke zaak geldt en de naam is genoemd, beoordeeld; maar zij treedt niet in een onderzoek naar den naam van een onbekend pamfletschrijver; — dat behoort tot het werk der politie en dan eerst is die taak van algemeen belang. Wij zullen dan ook de taak der politie niet aanvaarden, en al heeft die klokkluiser opzettelijk het dagblad de *Grondwet* in zijn eerste gelui opgenomen, het lust ons niet eene biografische schets te leveren van den man, dien men voor den klokkluiser wil gehouden hebben; want we willen niet weten wie hij is, nu hij immers zelf geopenbaard heeft wat hij is.

Wat hij is? Een volbloed April-beweger, — iemand wiens moeder de vrees, wiens vader partij-geest is. Hooren wij hem zelf.

„Ik behoort onder hen, die zich in April van het vo-

orige jaar met hart en ziel hebben aangesloten aan de „April-beweging. Ik ben onder de eersten geweest, die mijn naam onder een adres heb gezet, en die lust had om, ware het noodig geworden, nog meer te doen dan alleen een naam zetten, want het bloed der vaderen stroomt mij door de aderen heen, en heeft magtigen invloed op mij. Ik sloot mij aan de April-beweging aan, omdat ik met eenige blijdschap het ontwaken van den Protestantischen volksgeest zag.

„Ik heb die April-beweging lief, met hare gevolgen, en ik ben nog niet aan het zuchten of tergen medepligtig, door te roepen: Wat nut heeft toch de April-beweging gedaan? Kom! kom! veel nut heeft zij gedaan; een ontwaakte volksgeest, een verklaard Protestantisch Koning, een ander ministerie, dat de band tusschen Oranje en Nederland kent; — eene andere kamer, die niet gebukt zit onder de tuchtroede en de plak van den meester, maar ook eigen oogen heeft om uit te zien, — dat is het nut van de April-beweging, daarom heb ik haar lief, en wenschte om geen prijs, dat zij er niet was geweest.”

Zulk een klokkluiser is onvermogen, om nu nog de aandacht te wekken van de Nederlandsche natie.

Het is waar, — het was een deel van die April-beweging gelukt door de hartstogtelijkheid en opgewondenheid een deel der Natie te lokken op een weg, die nooit tot het doel leiden kon, maar slechts tot bereiking van neven-inzigt werd betreden; April-beweging, die hun godsdienstijver koelden door het teekenen van petitiën, en die door eene ingebeelde vrees voor bloedverlies een verkeerd bloedsomloop zich op den hals hebben gehaald, waarvan de gevolgen zich spoedig openbaarden en die door de bezadigdheid en het gezond verstand der Natie nog gelukkig zijn afgeleid, niettegenstaande reeds gegronde vrees bestond, dat het groot aantal waanzinnigen de nationale rust zou bedreigen.

Ontwaken van den Protestantischen geest zou genoemd moeten worden die volslagene verloochening van den echten protestantschen geest, die, onvatbaar voor elke koortsachtige spanning, onbevreesd elk dreigend gevaar te gemoet snelt, zonder te versagen.

Nu staart de Natie met eerbied op den Protestant, die kalm en zeker van de rechtvaardigheid zijner zaak, onverschrokken zich zijner belijdenis bewust, met de eene hand strijdt voor eene overtuiging, die hij zich niet laat ontrukken; maar de andere hand toereikt aan den landgenoot, die met hem den dierbaren Vaderlandschen grond beschermt en beveiligd en tot diens verdediging ook zijn bloed veil heeft, waaraan niet zichtbaar is op welke wijze de God der vaderen wordt gediend.

Een ontwaakte volksgeest. Zóó alleen kan een volbloed April-beweger spreken, die zich niet schaamt de Natie in het aangezicht te slaan alsof zij in slaperigen toestand verkeerde. Men moge, teregt of te onrecht, de Bisschops-stad, van waar de beweging uitging, kunnen beschuldigen, dat zij door dweeperige of domperachtige onweersvragen in een dommelen toestand verkeerde, en het der Hoofdstad kunnen aantijgen, dat een cholisch-sanguinisch temperament voor melancholische aandoeningen bijzonder vatbaar wordt geacht, wie zal het der Nederlandsche Natie durven verwijten, dat een vals alarm van gevaar, gevaar en geen vrede! noodzakelijk was, om haar wakker te schudden... dan alleen een volbloed April-beweger?

Een verklaard Protestantisch Koning? Ja, we weten het, niet voor het eerst was het, dat men de Vorsten uit het Huis van Oranje van crypto-romanisme verdacht maakte en vooral was het van de zijde eener zoogenaamde protestantsche partij, die van een Jehu's ijver blaakte, dat in onzen tijd gissingen en vermoedens werden opgewekt van eene overhelling tot begunstiging van het R. Katholiek deel der Natie, waar niet anders dan de volle en betamelijke eerbiediging van de vrijheid van geweten werd beoogd. Moest daarvoor ook de Aprilbeweging strekken, dat Neêrlands Koning, boven en behalve de belijdenis, die hem aan het Hervormd kerkgenootschap verbond en die Hij op gezette tijden pleegt te vernieuwen, gedwongen werd tot de openbare verklaring van een Protestant te zijn? Was het overeen te brengen met den eerbied voor het koninklijk gezag, dat door een tal van petitiën op de Koninklijke schrijftafel het dilemma werd nedergelegd, of de Koning vóór of tegen het protestantisme gezind was? Hoe kon de stoutheid en onbeschaamdheid zóóver gedreven worden, dat men als een der nuttigste gevolgen der volksbeweging, die in April 1853 Nederland beroerde, durft noemen, waar geen opregt Nederlander aan mogt twifelen, dat Z. M. Willem III een verklaard Protestantisch Koning was, verklaard, omdat eene opgewondene menigte zulk eene verklaring had durven eischen? Dat kan alleen geschieden, door een volbloed Aprilbeweger!

Zulk een klokkluiser kan niet verwachten, dat de Natie naar hem hoort!

De Minister van Financiën heeft te kennen gegeven, dat het zoogenaamde schierdoek, uit vlas vervaardigd, voor zooveel de toepassing van het tarief van regten aangaat, behoort te worden gerangschikt onder de rubriek: manufacturen, lijnwaden en stoffen van hennep, vlas en werk, ruw of gebleekt, op den invoer belast met 3 pct. der waarde.

De Minister van Financiën heeft te kennen gegeven, dat, zoo wel met opzigt tot de toepassing van het tarief van regten, als van de bestaande tractaten, de handschoenen van laken en casimier, en van wollen stof als laken, moeten worden gerangschikt onder de rubriek Kleederen, op den invoer belast met 6 pct. der waarde.

De Minister van Financiën heeft de heeren arrondirecteuren uitgenoodigd, om de vereischte orders te geven de looden pijpen, alleen aan de binnen- en buitenzijde en bestemd voor waterleidingen, bij invoer, moeten worden rangschikt onder geplet of op eenige andere wijze bewaard belast met f 2 per 100 pond.

De Minister van Financiën heeft te kennen gegeven, zoogenaamde eau gazeuse, op flesschen, voor zooveel de toepassing van het tarief van regten aangaat, moet worden rangschikt onder den post: bron- of mineraalwater, op flesschen den invoer belast met een regt van f 2.50 de 100 flesschen.

Per Telegraaf.

Weenen, Vrijdag 18 Aug. De vesting Bomarsund ingenomen.

Londen, Zaterdag 19 Augustus (2 ure). Consols 94½; Mexico N. 3 pct. 22½; Peru N. 4½ pct. Gren. Uitg. 6½; Ecuador 3½; Spanje binnenl. 3 pct. 36; dito 1 pct. 18½; dito Certific. 4½, 5½; dito Passiv. 4; Russen 4½ pct. 86; dito 5 pct. 100; Holl. 2½ pct. dito 4 pct. 93½; Sardinië 5 pct. 87.

Er was over het algemeen weinig handel.

Parijs, Zaterdag 19 Augustus (2 ure). Fr. 4½ pct. dito 3 pct. 73.60; Sp. binnenl. 3 pct. 33½.

Weenen, Vrijdag 18 Augustus. N. Metall. Lomb. 96; Bankactien 1290; N. Leen. 89½; Wissel 11.40; dito op Parijs 141; Zilver 20½.

In de nieuwe Oostenrijksche leening is reeds voor millioenen ingeschreven. De gelegenheid tot inschrijven opengesteld blijven tot ult. Augustus ek. Men kan op gronden verwachten, dat zij de som van 400 millioen te boven gaan.

Liverpool, Zaterdag 19 Augustus. Heden 5500 balen katoen ter markt omgezet.

Advertentien.

DE ZALF EN PILLEN VAN HOLLOWAY gebruikt voor het genezen van zieke beenen. Mevrouw Heph Blyth bij Morpeth, leed aan eene zware kwaal, aan harer beenen, derhalve zij de genees- en heilkundigen riep van de voornaamste deskundigen in de omstreken, doch zonder gevolg. Haar gestel was aanmerkelijk verslapt en de toestand van het been was zorgwekkend. De ring nam sterk toe en de smart was ondragelijk. Gebruikte zij de zalf en pillen van Holloway, en tijd daarna was haar been volmaakt genezen, en hare heid in den besten staat. De heer Wilkinson, die Blyth, kan de juistheid van het bovenaangehaalde bevestigen. Doosjes Pillen à f 0.80, f 1.85, f 3.00, f 6.75, f 20.50. Potjes Zalf à f 0.80, f 1.85, f 3.00, f 13.85, f 20.95.

Zijn op franco aanvragen à contant te bekomen. VAN RENESSE, te 's Hage; bij B. ADAMA, te Amsterdam; bij de Wed. A. P. MILIUS, te Utrecht en bij J. S. MAN, Hoofd-depôthouder te 's Bosch, alsmede te Strand 244, HOLLOWAY'S Etablissement.

Prijs-Courant der Effecten

AMSTERDAM, 19 Augustus 1854			
Nederland. Pct.		Rusland.	
Ned. W. Schuld. 2½	61½ ½/16	Hope 1798/1816	5
Dito Certificat. 3	72½	Dito 1828/1829	5
Dito Dito 4	90½ ½/16	Cert. 1831/1838	5
O. I. Leening. 4		Dito Dito	4½
Amort. Syndic. 3½		Dito Hope	4
Hand.-Maats. 4½		Dito Stieglitz	4
Belgie.		Dito dito 5e Ser.	4
Certificaten. 2½		Inscr. Assig.	6
D° Rothschild. 2½	49	Certific. dito.	6
Frankrijk.		Polen.	
Obligatiën. 3		Obligatiën. 4	
Spanje.		Oostenryk.	
Nieuwe. 1	18½ ½/16	Metalliek. 5	
Dito Buitenl. 3		Dito bet. Amst.	5
D° Binnenl. 3	33½ ½/16	Dito letter B.	5
Bew. Sp. Com.		Dito 1847	2½
Amort. Schuld.		Dito 1851/1852	2½
Portugal.		Dito 1853/1854	2½
Londen nieuwc. 5	37½ ½/16		
Dito uitgest. 4			

Mexic., te Lond. 3 pct. 23½; dito Onb. 23½. Over 't geheel was de markt iets vaster, zonder een variatie van groot belang waren. Alleenlijk in Spanje dit niet het geval; daar deze door aanzienlijke koop ½/16 hooger slooten.

FRANKFORT, Vrijdag 18 Aug. Metal. 5 pct. binn. 3 pct. 32½; dito 1 pct. 18.